

Věc C-7/21

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

8. ledna 2021

Předkládající soud:

Bezirksgericht Bleiburg (Rakousko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

6. listopadu 2020

Žalobkyně:

LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG

Žalovaní:

CB

DF

GH

Předmět původního řízení

Slovenská právní úprava, která jako jediný opravný prostředek proti usnesení o nuceném výkonu rozhodnutí přijatému bez exekučního titulu stanoví odůvodněný odpor, který musí být podán ve lhůtě osmi dnů ve slovinštině – Zmeškání této lhůty dlužníci se sídlem v Rakousku, jejíž rakouská advokátní kancelář podala odůvodněný odpor ve slovinštině ve lhůtě dvanácti dnů od doručení usnesení – Odpovědnost advokáta - Otázka slučitelnosti tohoto ustanovení s právem Unie

Předmět a právní základ předběžné otázky

Výklad unijního práva na základě článku 267 SFEU

Předběžné otázky

- a) Musí být články 36 a 39 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i se zásadou efektivity a zásadou rovnocennosti (zásada loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 SEU) vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která proti usnesení o nuceném výkonu rozhodnutí, které vydá soud bez předchozího kontradiktorního řízení a bez exekučního titulu pouze na základě tvrzení oprávněného, stanoví jako jediný opravný prostředek odpor, kterým musí být podán ve lhůtě osmi dní v jazyce tohoto členského státu, a to také v případě, je-li usnesení o nuceném výkonu rozhodnutí doručeno v jiném členském státě v jazyce, kterému adresát nerozumí, přičemž při podání odporu do dvanácti dnů je tento odpor zamítnut jako opožděný?
- b) Musí být článek 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování písemností ve spojení se zásadou efektivity a zásadou rovnocennosti vykládán v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu opatření, které stanoví, že doručením formuláře z přílohy II o poučení adresáta o jeho právu odmítnout přijetí písemnosti ve lhůtě jednoho týdne začíná plynout také lhůta pro podání stanoveného opravného prostředku proti současně doručovanému usnesení o nuceném výkonu rozhodnutí, pro něž je stanovena lhůta osmi dnů?
- c) Musí být čl. 18 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, která proti usnesení o nuceném výkonu rozhodnutí stanoví opravný prostředek odporu, který musí být s odůvodněním podán ve lhůtě osmi dnů, a tato lhůta platí také v případě, že adresát usnesení o nuceném výkonu rozhodnutí má sídlo v jiném členském státě a usnesení o nuceném výkonu rozhodnutí není vyhotoveno ani v úředním jazyce členského státu, do něž je toto usnesení doručováno, ani v jazyce, který adresát usnesení ovládá?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Listina základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), článek 47

Článek 4 odst. 3 SEU; čl. 18 odst. 1 SFEU

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále jen „nařízení 1215/2012“), články 36 a 39

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech

občanských a obchodních v členských státech (doručování písemností) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 (dále jen „nařízení 1393/2007“), článek 8

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Zakon o izvršbi in zavarovanju (ZIZ) (slovinský zákon o nuceném výkonu a zajištění), články 9, 53, 58, 61

Stručný popis skutkového stavu a řízení

- 1 Žalobkyně, společnost Lkw Walter Internationale Transportorganisation AG, je společnost zapsaná v rakouském obchodním rejstříku, která působí v mezinárodní přepravě zboží.
- 2 Žalobkyni bylo dne 30. října 2019 poštou doručeno usnesení o nuceném výkonu rozhodnutí na částku 17 610,00 eur plus příslušenství ve slovinském jazyce přijaté Krajským soudem v Lublani (Slovinsko), jímž společnost Transport Gaj d.o.o. obstavila pohledávky žalobkyně za řadou slovinských podniků. Do právního oddělení žalující společnosti byla písemnost doručena až dne 4. listopadu 2019, neboť 1. listopad je v Rakousku státní svátek a po něm následoval víkend. E-mailem, jehož přílohou bylo dotčené usnesení, požádalo právní oddělení ještě toho samého dne advokátní kancelář, která podnik zastupovala ve sporu ve Slovinsku, o prostudování dokumentu. Poté, co nyní žalovaní advokáti prohlásili, že je nutno podat ve lhůtě osmi dnů od doručení odůvodněný odpor, požádala žalobkyně žalované, aby tak v jejím zastoupení učinili, a na to byl dne 11. listopadu 2019 podán odpor. Usnesení o nuceném výkonu rozhodnutí ostatně nebylo přijato na základě pravomocného a vykonatelného exekučního titulu, nýbrž pouze na základě faktur. Článek 9 odst. 3, čl. 53 odst. 2 a čl. 61 odst. 2 zakon o izvršbi in zavarovanju (zákon o nuceném výkonu a zajištění, dále jen „ZIZ“) stanoví pro nucený výkon na základě věrohodné listiny, že proti usnesení o nuceném výkonu rozhodnutí, jímž se vyhovuje návrhu, je třeba ve lhůtě osmi dnů po doručení usnesení podat odpor, v němž musí být uvedeny odůvodňující skutečnosti a předloženy příslušné důkazy.
- 3 Poté, co žalobkyně včas uhradila požadovaný soudní poplatek, Krajský soud v Lublaně odpor dne 10. prosince 2019 zamítl jako opožděný, neboť byl podán déle než osm dní po doručení usnesení o nuceném výkonu rozhodnutí žalobkyni.
- 4 Proti zamítavému usnesení podali žalovaní jménem žalobkyně stížnost z důvodu protiústavnosti a neslučitelnosti s unijním právem, kterou však Vyšší soud v Mariboru zamítl. Usnesení o nuceném výkonu rozhodnutí se tak stalo pravomocným a vykonatelným a žalobkyně následně pohledávku v plném rozsahu uhradila.
- 5 Žalobou podanou k Bezirksgericht Bleiburg (Okresní soud v Bleiburgu) požaduje žalobkyně od žalovaných částku 22 168,09 eur plus příslušenství z titulu

advokátní odpovědnosti, neboť žalovaní nedodrželi příslušnou lhůtu. Proti platebnímu rozkazu vydanému dne 10. července 2020 podali žalovaní odpor. V tomto řízení se předkládá žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení a stručný popis odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 6 Žalovaní tvrdí, že osmidenní lhůta pro podání odůvodněného odporu není v souladu s unijním právem. V případě, že by slovinské soudy unijní právo správně uplatňovaly, odpor by byl podán včas a žalobkyni by nevznikla žádná škoda. Doručení mimoto nebylo provedeno řádně, neboť se poučení adresáta o jeho právu odmítnout přijetí podle článku 8 nařízení 1393/2007 (formulář II), které bylo k dopisu přiloženo v německém jazyce, nacházelo mezi dvanácti stranami slovinského usnesení a žalobkyně jej proto přehlédla. Dále tvrdí, že usnesení není mimo Slovinsko vykonatelné, neboť nesplňuje zásadní podmínky pro potvrzení vykonatelnosti podle článků 36 a 39 nařízení 1215/12. Skutečnost, že usnesení je vykonatelné na území Slovinské republiky, představuje podle názoru žalobkyně diskriminaci žalobkyně na základě sídla resp. její státní příslušnosti podle čl. 18 odst. 1 SFEU.
- 7 Předkládající soud **k první otázce** objasňuje, že s ohledem na zásadu efektivitivy tato krátká lhůta pro podání odporu může být neslučitelná s články 36 a 39 nařízení 1215/2012 ve spojení s článkem 47 Listiny a odkazuje na rozsudek Soudního dvora ze dne 13. září 2018 (Profi Credit Polska S. A., C-176/17, EU:C:2018:711), v němž Soudní dvůr již konstatoval, že vnitrostátní procesní pravidlo, které stanoví lhůtu dvou týdnů, omezuje právo na účinnou právní ochranu. Na rozdíl od této věci se sice v projednávané věci nejedná o spotřebitelskou smlouvu ani o směnku, přesto však je nutno i v projednávané věci uplatňovat podstatná zjištění z uvedeného rozsudku, zejména z bodů 64 až 67, neboť i v projednávané věci musí být podán odůvodněný odpor ve stanovené lhůtě a včas zaplacen poplatek. Krátká doba pro podání odporu také podle názoru slovinské právní literatury omezuje či porušuje práva žalovaného podle článku 6 EÚLP resp. článku 47 Listiny, a to zejména v případě, pokud je žalovaný usazen v jiném členském státě. Musí reagovat ještě rychleji než dlužník se sídlem ve Slovinsku, neboť si musí nechat vyhotovit překlady usnesení, listin předkládaných jako důkazy a odporu, což je časově velmi náročné. Usnesení by podle článků 36 a 39 nařízení 1215/2012 bylo možno uznat a vykonat také v Rakousku, přičemž rakouské soudy by usnesení nemohly přezkoumat po obsahové stránce.
- 8 **Ke druhé otázce** soud uvádí, že má pohybnosti ohledně správného výkladu běhu lhůty, pokud jde o právo odmítnout přijetí podle článku 8 nařízení 1393/2007, podle nějž je adresát pomocí formuláře II vyrozuměn o tom, že může odmítnout přijetí doručované písemnosti v okamžiku jejího doručení nebo že může vrátit písemnost přijímajícímu subjektu do jednoho týdne od doručení, pokud nerozumí jazyku písemnosti. Zatímco slovinský soud zjevně vycházel z paralelního začátku týdenní lhůty pro vrácení a odmítnutí přijetí, jakož i pro podání odporu proti

usnesení, chápe předkládající soud článek 8 v tom smyslu, že lhůta pro případné podání odporu začíná běžet až poté, co uplynula týdenní lhůta pro výkon práva na odmítnutí přijetí. V opačném případě by totiž dlužník, který nerozumí jazyku, v němž je písemnost vyhotovena, což bude častější u dlužníka se sídlem v jiném členském státě, v porovnání s dlužníkem, který jazyku usnesení o nuceném výkonu rozhodnutí rozumí, byl v nepříznivějším postavení a ztratil by drahocenný čas nezbytným překladem. Soudní dvůr již konstatoval, že nařízení 1393/2007 je třeba vykládat tak, aby byla zajištěna spravedlivá rovnováha mezi zájmy žalobce a zájmy žalovaného jakožto adresáta písemnosti prostřednictvím sladění cílů efektivity a rychlosti předávání procesních písemností s požadavkem zajistit dostatečnou ochranu práva adresátů těchto písemností na obhajobu (viz rozsudek ze dne 16. září 2015, *Alpha Bank Cyprus Ltd*, C-519/13, EU:C:2015:603, bod 33). V případě, že obě lhůty začínají plynout současně, nejsou podle názoru předkládajícího soudu práva adresáta písemnosti na obhajobu dostatečně chráněna, a jsou porušována práva adresáta na uvážení, zda chce odmítnout přijetí nebo podat opravný prostředek. S vrácením písemnosti by byly spojeny průtahy v řízení v trvání několika týdnů či dokonce měsíců, neboť slovinský soud by nejprve musel věřiteli uložit, aby předložil překlady usnesení o schválení nuceného výkonu a až potom by musel znovu provést doručení do druhého členského státu. Chce-li však adresát záležitost vyřídit rychle, má mít i přes chybějící jazykové znalosti možnost přijmout cizojazyčnou písemnost bez překladu a sám si překlad opatřit, místo aby využil svého práva odmítnout přijetí. Podle názoru předkládajícího soudu je nutno chápat článek 8 nařízení 1393/2007 z důvodu nutnosti zaručit právo na účinnou právní ochranu ve smyslu článku 47 Listiny tak, že adresát má jeden týden na uvážení a poté začíná běžet lhůta pro podání odporu. Je na členských státech, aby stanovily přiměřenou lhůtu pro výkon práva na účinnou právní ochranu. Musí však přitom dodržovat zásadu rovnocennosti a zásadu efektivity. Za účelem dodržování požadavků zásady efektivity však musí být tato lhůta z věcného hlediska dostatečná k přípravě a podání účinného opravného prostředku (viz rozsudky ze dne 28. července 2011, *Samba Diouf*, C-69/10, EU:C:2011:524, bod 66, ze dne 26. září 2013, *Texdata Software*, C-418/11, EU:C:2013:588, bod 80, jakož i ze dne 9. září 2020, *JP*, C-651/19, EU:C:2020:681, bod 57). Ve světle judikatury Soudního dvora se proto lhůta v trvání jednoho týdne resp. osmi dnů, během níž má být současně rozhodnuto, zda cizojazyčnou písemnost nepřevzít nebo ji přeložit a současně sepsat odůvodněný odpor, jeví jako příliš krátká na přípravu a podání účinného opravného prostředku.

- 9 **Ke třetí otázce** předkládající soud objasňuje, že má pochybnosti o tom, zda článek 18 SFEU brání slovinské právní úpravě o osmidenní lhůtě pro podání odporu proti usnesení o nuceném výkonu rozhodnutí, pokud je posledně uváděné zasíláno dlužníkovi v jiném členském státě. Článek 18 SFEU zakazuje jakoukoliv diskriminaci z důvodu státní příslušnosti. Státním příslušníkům členského státu, který stanoví pouze osmidenní lhůtu pro podání odporu proti usnesením o nuceném výkonu rozhodnutí, budou tyto krátké lhůty zpravidla známy a mimoto budou ovládat jazyk, v němž je usnesení o nuceném výkonu rozhodnutí vystaveno. Účastníci řízení se sídlem v jiném členském státě nemusí s takto

krátkou lhůtou počítat, zejména v případě, jsou-li ve vlastním členském státě stanoveny podstatně delší lhůty (v Rakousku činí lhůta pro podání odporu proti platebnímu rozkazu čtyři týdny) a také pro podání odporu proti evropskému platebnímu rozkazu je stanovena 30denní lhůta. Mimoto si musí dlužník v jiném členském státě nejprve nechat usnesení o nuceném výkonu rozhodnutí přeložit, aby porozuměl jeho obsahu a rozhodnout, zda se proti němu bude bránit, na což je zpravidla zapotřebí nějaký čas a již beztak krátká lhůta na podání odporu se ještě dále zkrátí. Právní úprava navíc umožňuje věřiteli, aby vůči dlužníkovi se sídlem v jiném členském státě využil slovinského řízení na vydání usnesení o nuceném výkonu rozhodnutí místo řízení o vydání evropského platebního rozkazu, neboť věřitel může počítat s tím, že dlužník takto krátkou lhůtu zmešká.

Bezirksgericht Bleiburg (Okresní soud v Bleiburgu)

V Bleiburgu, dne 6. listopadu 2020